

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13C/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200704
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814200704.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária Korytár s.r.o., Sládovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279 proti žalovanému: D. T., A.. XX.XX.XXXX, Č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Nám. Josipa Andriča č.1, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozef Kemp, advokát, Námestie Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, IČO: 42 185 726 o zaplatenie 402,66 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 203,73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 203,73 od 15.02.2012 do zaplatenia a iné trovy konania v sume 4,80 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 88,22 eur na účet právneho zástupcu žalobcu a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

Vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 402,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 342,62 eur od 30.01.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodil tým, že so žalovaným uzavrel úverovú zmluvu č. 4011076965, ktorou sa zaviazal poskytnúť žalovanému dohodnutý úver vo výške 329 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v zmluve s tým, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak zo zmluvy nevyplýva inak. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil, porušil dohodnuté Úverové podmienky. Dňa 30.01.2012 vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 342,62 eur spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade neuhradenia do požadovaného termínu. Ku dňu podania žaloby predstavuje dlh žalovaného sumu 402,66 eur a z toho istina sumu 15,10 eur, úrok 26,22 eur, zosplatnená istina 266,87 eur, pokuta (ušlý úrok) 31,15 eur, poistenie Bill protection 23,28 eur, úrok sankčný z omeškania 57,66 eur a dopočítaný úrok 2,38 eur.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Podaním doručeným súdu dňa 06.06.2014 vedľajší účastník oznámil, že vstupuje do konania na podporu odporcu v súlade s ust. § 93 ods. 2, 3, 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca vymáha právo na zaplatenie pohľadávky vo výške 402,66 eur s prisl. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, nakoľko ide o bezdôvodné obohatenie, lebo žalobca dňa 30.01.2012 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu, pričom táto výzva je v skutočnosti odstúpením od úverovej zmluvy. V predmetnom konaní teda vzniká námietka premlčania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, prednesom právneho zástupcu žalobcu, písomným vyjadrením žalobcu, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver v sume 320 eur, žalovaný sa v predmetnej zmluve zaviazal zaplatiť v 48 splátkach v uvedenej výške splátky s tým, že žalobca má zato, že zmluva obsahuje všetky náležitosti tak ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, keď teda obsahuje poskytnutú sumu úveru, ročnú úrokovú sadzbu, RPMN, priemernú hodnotu RPMN a konkrétny dátum splatnosti. So vznesenou námietkou premlčania nesúhlasí, nakoľko v danom prípade sa nejedná o odstúpenie od zmluvy ako to uvádza vedľajší účastník, ale ide o spôsob ukončenia úverovej zmluvy tak ako bol dojednaný v hlave 7, §3 Úverových podmienok, teda potom vznesená námietka premlčania nie je účinne vznesená. Ďalej právny zástupca uviedol, že žalovaný pôvodne úver aj splácal tak ako je uvedené v prehľade splátkového kalendára s tým, že potom v dôsledku porušenia jeho povinností došlo k zosplateniu zmluvy, preto považujú žalobu za dôvodnú v celom rozsahu.

V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 25.07.2014 žalobca uviedol, že na základe predmetnej úverovej zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 329 eur a to za účelom kúpy tovaru uvedeného v bode 42 zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej úverovej zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky žalobcu, pričom žalovaný potvrdil, že sa s nimi oboznámil, že ich ustanovenia považuje za zrozumiteľné a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 12,30 v počte 48. S poukazom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením viacerých splátok, stal sa splatným celý zostatok čerpaného úveru, pričom ako vyplýva z predloženého splátkového kalendára a tiež z výzvy na splatenie celého úveru splatnosť nastala ku dňu 30.01.2012, kedy žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky, a to v lehote 15 dní. Uplatňovaná suma 402,66 eur pozostáva z istiny 15,10 eur, ktorá predstavuje výšku dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatenia, zosplatennej istiny v sume 266,87 eur, t.j. sumy, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, z úroku v sume 26,22 eur, ktorá suma predstavuje úrok z poskytnutej istiny do času zosplatenia, pokuty (ušlého úroku) v sume 31,15 eur, ktorý predstavuje úrok zo zosplatennej istiny, ktorý mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho splácania a dlžného poistného v sume 3,28 eur. Ďalšou zložkou je úrok z omeškania, t.j. úrok z omeškania počítaný odo dňa podania žaloby príslušnou úrokovou sadzbou vyčíslený vo výške 57,66 eur + 2,38 eur ako dopočet k aktuálnemu dňu (podanie žaloby), ide o úrok z omeškania vo výške 0,024% denne, ktorá úroková sadzba bola stanovená výpočtom ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania (po uplynutí 15 dní odo dňa zosplatenia úveru) v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. + 8 percentuálnych bodov.

Žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa 16.10.2010 úverovú zmluvu č. 40110769655000, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 329 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 12,30 eur a to v 48 mesačných splátkach, pričom dojednaná úroková sadzba predstavovala 27,85% ročne. V časti Poistenie výdavkov, bod 63 Balíček Premium klient jeho označením súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie Premium 0,82 eur (7,14% z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia).

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaný podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. V zmysle ďalších dojednaní klient podpisom úverovej zmluvy súhlasí, aby bol spoločnosťou ako poistníkom prihlásený k poisteniu výdavkov a poisteniu zneužitia karty podľa zmluvy o RÚ I a RÚ II za podmienok uvedených pred textom úverových podmienok a v ÚP. Klient podpisom ÚZ vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia,

a.s. ako poisťníkom a Českou pojišťovnou ZDRAVÍ a.s., so sídlom Litevská 1174/8, 100 05 Praha 10, Česká republika, IČ: 49240749 ako poisťiteľom vrátane znení Zvláštnych poisťných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Podľa hlavy 1 § Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver (ďalej len „Úverové podmienky“) tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

V zmysle preambuly Úverových podmienok klient podpisom ÚZ vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poisťnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako poisťníkom a Českou pojišťovnou ZDRAVÍ a.s., so sídlom Litevská 1174/8, 100 05 Praha 10, Česká republika, IČ: 49240749 ako poisťiteľom v zmysle ustanovenia §10 zákona Českej republiky č. 37/2004 Sb., o poisťné smlouvě, v platnom znení a so znením Zvláštnych poisťných podmienok pre skupinové poistenie pravidelných výdavkov zo spotrebiteľských, hotovostných a revolvingových úverov č.j. 04/2009 a Zvláštnych poisťných podmienok pre skupinové poistenie výdavkov vzniknutých zneužitím kreditnej, či úverovej karty, stratou dokladov alebo kľúčov č.j. 05/2009, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poisťnej zmluvy.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť ako veriteľ zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 2 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa § 3, § 4 hlavy 2 Úverových podmienok úverová zmluva sa stáva platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov zmluvy. Po uzatvorení úverovej zmluvy zriadi spoločnosť klientovi úverový účet. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky voči klientovi z poskytnutého úveru a tomu zodpovedajúce záväzky klienta.

V zmysle hlavy 3 §1 Účel úveru Úverových podmienok úver spoločnosť poskytuje za účelom kúpy veci, alebo úhrady ceny za službu. Konkrétny účel je špecifikovaný v úverovej zmluve.

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradiť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, a prípadne úhrada za poistenie ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak.

Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy (§ 7 hlavy 5 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 13 § 1, § 3 Úverových podmienok v prípade pristúpenia k poisteniu pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity alebo smrti následkom úrazu potvrdzuje klient podpisom úverovej zmluvy alebo výslovným vyhlásením či potvrdením, že sa oboznámil s podmienkami vstupu do poistenia. V prípade, že klient nespĺňa podmienky pre prijatie do poistenia, berie na vedomie, že nemôže byť poistený a pokiaľ k poisteniu pristúpil, poisťiteľ je oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia alebo odstúpiť od poistenia.

V zmysle § 3 hlavy 17 Úverových podmienok spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4 eur v prípade prvej upomienky a 12 eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. Upomienku je spoločnosť oprávnená poslať taktiež prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, sms správ a internetu.

Podľa hlavy 7 § 3 Úverových podmienok klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že a) sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok, alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

Podľa hlavy 7 § 5 Úverových podmienok v prípadoch podľa § 3 a 4 tejto hlavy je spoločnosť oprávnená od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru alebo dohodnutý úver neposkytnúť. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatnení neúročiť. Predčasná splatnosť úveru z dôvodov vyššie uvedených nemá vplyv na trvanie úverovej zmluvy, úverová zmluva naďalej trvá, a to až do okamžiku jej zániku spôsobom stanovených v úverovej zmluve, v úverových podmienkach alebo v právnych predpisoch.

Podľa hlavy 17 § 9 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, metodická príručka a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaný uhradil do zosplatnenia 12 splátok, ktoré neboli uhrádzané včas a dňa 30.01.2012 došlo k zosplatneniu úveru. V rámci jednotlivých splátok bola žalovaným uhrádzaná časť dlžnej istiny, úroku, ako aj upomienky a to za upomienku I. v sume po 4 eur, celkovo 12 eur a upomienka II v sume po 12 eur, celkovo 12 eur. Žalovaný uhradil na položke poistenie sumu 8,20 eur.

Listom zo dňa 30.01.2012 označeným ako výzva k splateniu celého úveru žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu, že riadne a včas nespĺňa úver, spoločnosť si uplatňuje svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka 342,62 eur a vyzval ho na splatenie do 15 dní odo dňa odoslania výzvy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnil, žalobca dňa 30.01.2012 zosplatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým

prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov,

t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesol námietku premlčania dvojročnej premlčacej doby v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka. Vedľajší účastník pomáha žalovanému v spore a môže preto využiť všetky zákonom dovolené možnosti, medzi iným aj obranu vo forme vznesenia námietky premlčania, pričom daný úkon je svojou podstatou procesným úkonom, ktorý nie je dispozičným úkonom, ktorým by vedľajší účastník zasahoval do predmetu konania zásadným spôsobom, t. j. nakladal s návrhom ako takým, uzavrel zmier, zobral návrh späť a pod.. Postavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, na stranu ktorého sa pripojil. V konaní nebol zistený ani výslovný nesúhlas spotrebiteľa so vznesenou námietkou premlčania, navyš podľa § 5b zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže zákonodarca uplatňovanie príslušného ustanovenia neobmedzil na vzťahy vzniknuté až po tomto dátume, je ním súd viazaný ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a aj bez návrhu musí teda prihliadať na premlčanie.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení uviedol, že právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy so žalovaným a to listom zo dňa 30.1.2012 a že nasledujúcim dňom začala plynúť dvojročná premlčacia doba v zmysle 107 Občianskeho zákonníka na vydanie bezdôvodného obohatenia a keďže žaloba bola podaná dňa 3.2.2014, bola podaná po uplynutí dvojročnej premlčacej doby.

Súd má však za to, že právny predchodca žalobcu týmto právnym úkonom využil svoje právo požadovať od žalovanej okamžitú úhradu všetkých splátok jednorazovo, tak ako to uviedol aj v uvedenej písomnosti označenej ako výzva k splateniu celého úveru, teda žalobca zosplatnil celý úver poskytnutý žalovanému. Uvedené je zrejmé jednak z označenia tohto úkonu žalobcu a jednak z jeho obsahu. Odstúpenie od zmluvy je samostatný právny inštitút, je to právo účastníkov zmluvného vzťahu od zmluvy odstúpiť ak dané právo vyplýva z príslušných právnych predpisov alebo z dohody zmluvných strán. V prípade ak dané právo ten ktorý účastník využije, takýto jeho prejav vôle musí byť jednoznačný, zrozumiteľný, určitý. Súd preto je toho názoru, že žalobca písomným podaním zo dňa 30.1.2012 neprejavil svoju vôľu od úverovej zmluvy odstúpiť, ale uplatnil si voči žalovanej iba nárok na splatenie celého úveru s príslušenstvom.

Na uplatnený nárok žalobcu sa teda nevzťahuje dvojročná premlčacia doba, ako by to bolo v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy, kedy by účastníkom konania vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale uplatňuje sa tu všeobecná trojročná premlčacia doba, pričom žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy výzvou zo dňa 30.1.2012 a poskytol mu 15 dňovú lehotu odo dňa odoslania výzvy, teda do 14.2.2012 a nasledujúcim dňom začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá by uplynula dňa 14.2.2015.

Preto súd námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom považoval za neúčinne vznesenú.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie istiny a zosplatennej istiny spolu v sume 281,97 eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanému úver v sume 329 eur a žalovaný uhradil celkovo sumu 151,60 eur, pričom súd všetky žalovaným vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle citovaného ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to vrátane úhrad na položky upomienky a poistenie ako sa nimi bude súd zaoberať v ďalšom, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny v sume 177,40 eur predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a sumou uhradenou žalovaným.

Zo splátkového kalendára je zrejmé, že žalobca v zmysle zmluvy a úverových podmienok účtoval žalovanému poplatok za upomienku II. v sume 12 eur a to v súvislosti s omeškaním splátky č. 4, ktorú sumu žalovaný uhradil a taktiež poplatok za upomienku I. v sume 4 eur v súvislosti s omeškaním splátky č. 1, 2, 3 ktorú sumu žalovaný taktiež uhradil. Súd posúdil úhrady a nárok v tejto časti z hľadiska ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko je zrejmé, že podmienky na takýto úkon zo strany žalobcu boli splnené, pretože žalovaný si neplnil riadne svoje povinnosti. Súd však považuje sumu za upomienku za neprímeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené so zaslaním upomienky, ktoré aj v prípade jej písomného vyhotovenia a s tým spojených výdavkov na poštovné, súd považuje za neadekvátne predmetnému úkonu, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou bola upomienka zaslaná, resp. vykonaná niektorým z ďalších spôsobov tak ako boli uvedené v predmetnom paragrafe, pričom náklady spojené s takýmto spôsobom by boli ešte nižšie. Na základe uvedeného má potom súd za to, že predmetné dojednanie ja takým, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda neplatné a preto úhrady vykonané žalovaným na danú položku započítal na úhradu istiny.

Ďalším nárokom bol nárok z titulu poistenia Bill protection v sume 3,28 eur, pričom aj v rámci žalovaným uhradených súm započítaných na istinu je taktiež suma, ktorá bola žalobcom z jednotlivých splátok započítaná na úhradu poistenia. Čo sa týka dojednania poistenia pod bodom 63 zmluvy Balíček Premium súd má za to, že poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaný ako klient označením uvedeného produktu mal súhlasiť s tým, aby bola poisťovníkom poistený, pričom dojednané poistné predstavovalo 7,14% z mesačnej splátky. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, keďže v zmysle zmluvy v prípade nesplnenia podmienok pre prijatie do poistenia bral žalovaný na vedomie, že nemôže byť poistený a pokiaľ k poisteniu pristúpil, poisťiteľ bol oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia alebo odstúpiť od poistenia. Žalobca taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Súd má taktiež pochybnosti o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentmi žalovaným v zmysle preambuly úverových podmienok, podľa ktorých podpisom úverovej zmluvy vyhlásil, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy medzi žalobcom ako poisťníkom a Českou poisťovňou ZDRAVÍ a.s. ako poisťiteľom a so znením Zvláštnych podmienok pre skupinové poistenie pravidelných výdavkov zo spotrebiteľských, hotovostných a revolvingových úverov. Žalovanému ako priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejmý ani význam tohto pojmu, taktiež súd poukazuje na to, že išlo zrejmé o pomerne obsahovo rozsiahly dokument upravujúci vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, poisťovňou a žalobcom. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v bode 63 predmetnej zmluvy bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaný sa pre poistenie nerozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanému vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Rovnako aj pri tomto dojednaní mal súd za to, že ide o dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto žalovaným vykonané úhrady na túto položku v rámci splátok započítal na istinu a sumu uplatňovanú z tohto titulu žalobou zamietol.

Ďalšou žalobcom nárokovanou sumou je nárok na zaplatenie pokuty, ušlého úroku. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý bol v úverovej zmluve dojednaný vo výške 27,85% ročne.

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (november 2010 spotrebiteľský úver 1-5 rokov) predstavovala úrok 12,77 % p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 15,08% vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov nad 12,77% ročne za absolútne neplatnú.

Súd má za to, že nárok žalobcu v časti úrokov nie je v celom rozsahu dôvodný. Súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok vznikol žalobcovi len pri úrokovej miere 12,77% ročne. Žalobca si na úroku z úveru uplatňoval celkovo sumu 57,37 eur (úrok+ ušlý úrok), no žalobca mal nárok len na 25,6% uplatňovaného úroku ($12,77\% \times 100 / 27,85\% = 45,90\%$), teda 45,90% zo sumy 57,37 eur, čo predstavuje sumu 26,33 eur a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

Posledným žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie úroku sankčného z omeškania a dopočtu a to z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou splátok. Táto suma bola žalobcom kapitalizovaná, vyčíslená, no keďže súd má za to, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie sumy spolu 203,73 eur a to z istiny 177,40 eur a úroku z úveru vyčísleného súdom v sume 26,33 eur, zo súčtu ktorých položiek bol uplatňovaný úrok z omeškania aj žalobcom, keď nárok na položku z titulu poistenia, z ktorej si žalobca taktiež uplatňoval úrok z omeškania, zamietol, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,024% denne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, od 15.02.2012, teda dňom po uplynutí lehoty poskytnutej žalovanému vo výzve na splatenie (30.01.2012 + 15 dní) do zaplatenia a čo do zvyšku nárok v časti úrokov z omeškania zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie istiny 203,73 eur ale aj v časti úrokov z omeškania, ktorý bol žalobcom ku dňu podania žaloby kapitalizovaný. Súd vyčíslil sumu úroku z omeškania ku dňu podania žaloby no z priznanej sumy, ktorá suma predstavuje za obdobie od 15.02.2012 do 29.01.2014 pri úroku 0,024% denne, t.j. 8,76 % ročne sumu 34,96 eur, čo predstavuje taktiež úspech žalobcu, teda spolu mal žalobca úspech v sume o zaplatenie 238,69 eur, čo predstavuje 60% a po odpočítaní úspechu žalovaného 40% mu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 20 %.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 29,88 eur.

Žalobcovi tak vznikol nárok na odmenu za tri úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd, účasť na pojednávaní podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), d) cit. vyhl., teda spolu odmena v sume 89,64 eur a na režijný paušál za 3 úkony v roku 2014 v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. po 8,04 eur teda spolu 24,12 eur.

Súd taktiež priznal náhradu za stratu času na ceste Trnava - Vranov nad Topľou a späť za účasť zástupcu na pojednávaní dňa 22.08.2014 a to v sume 134 eur, nakoľko právny zástupca sa v daný deň zúčastnil 2 pojednávaní (13C166/2014 a 13C 165/2014), súd priznal náhradu za stratu času v sume 134 eur, teda vo výške 1/2 za dvadsať polhodín (jedna polhodina 13,40 eur) a cestovné za cestu na pojednávanie na tunajší súd dňa 22.08.2014 motorovým vozidlom - Trnava - Vranov nad Topľou a späť pri počte 860 kilometrov, priemernej spotrebe 6,6 l/100 km a cene pohonných hmôt 1,45 eur /l a základnej náhrade 0,183 eur vo výške 119,84 eur (1/2 z celkovej sumy cestovného vo výške 239,68 eur). Právny zástupca je platcom DPH priznal mu súd aj DPH v sume 73,52 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. zo sumy 367,60 eur (odmena + režijný paušál + náhrada za stratu času + cestovné), teda spolu trovy právneho zastúpenia v sume 441,12 eur.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 20%, čo predstavuje sumu 88,22 eur (20% zo sumy 441,12 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 24 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu trov v sume 4,80 eur (20% zo sumy 24 eur).

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. Keďže žalovaný mal v konaní menší úspech a nevznikol mu nárok na náhradu trov konania, súd nepriznal náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi, ktorá vystupoval na jeho strane.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu